

Nr. 180. Landsstingets Forhandlinger.

2849. 1ste Beh. af Lovf. om en Forand. i Toldafgiften for Sukker.

2850

der her er Tale, men som godt kan fremkalde et større Omflag i Prisen paa det Næringsmiddel, der er et af de mest almindelige hos alle Folkets Klasser. Jeg tillader mig at udtale denne min Mening, fordi jeg er overbevist om, at enhver Mening finder en velvillig Modtagelse i dette Thing, og fordi jeg ikke kan undlade paany at henlede Opmærksomheden paa, om der ikke skulde kunne tænkes andre Midler anvendte, hvorved de vestindiske Kolonier eller Planterne i disse, som jo ere danske Undersaatter, kunde faa deres Fabrikat bragt op til at kunne maale sig med de fremmede Sukkere ved Konkurrencen. Ved Tidernes og Skjæbnens Ugunst ere de komne til at staa tilbage. Men om de end saaledes kunne være distancerede for Diebliffet, og om det end kan være dem en Hindring, saa maa de dog kunne sættes istand til at give deres Fabrikat, for hvis Vedkommende den øvrige Verden nu er gaaet dem forbi, den samme Mensning, hvorved det kunde blive den samme Primavare paa Markedet. Der ved tror jeg, at man vilde gjøre dem den største Tjeneste, og det vilde multg dog ikke kræve store Offre.

W. Peterfen: Efterat den ærede Forslagsstiller og den høitærede Finansminister have udtalt sig saa fuldstændigt over det foreliggende Lovforslag, skal jeg fatte mig i al Korthed. — Jeg skal bemærke, at jeg i og for sig er imod saadanne partielle Forandringer i Toldtarifen som den foreslaaede. Jeg erkjender, at der i de 7 eller 8 Aar, der nu ligge siden Vedtagelsen af Toldloven, er foregaaet saa store Forandringer i Handelsforholdene, at den tilvisse trænger til en fuldstændig Reform, og for at give et Exempel derpaa, skal jeg blot nævne en Artikkel, der i denne Samling har været under Forhandling her, nemlig Petroleum, der jo som bekjendt, saa godt som aldeles ikke var kjendt i 1863, hvorfor den nu maa fortoldes som andre Olier med 2 Sk. pr. Pund, hvilket er 25, for ikke

77de Møde. Ordentlig Samling 1870—71.

at sige 30% af dens Værdi. Jeg erkjender imidlertid, at der i det Forhold, som her ligger for, er Noget, der gjør at man vel kan trække det særlig frem af Toldloven og søge at faa det forandret, uden, at der derfor kan gjøres Fordring paa samtidig at føre hele Reformen videre. Jeg erkjender, at der paa dette Punkt er Trang til en Forandring, idet Raffineringen af Sukker netop er skreden saa langt frem her i Europa og navnlig i Skotland i de siden 1863 forløbne Aar, at der er kommet et ganske andet Forhold tilstede, end der var, dengang Toldsafterne bleve bestemte, og det er ogsaa min Overbevisning, at der i høi Grad sfer Planterne paa St. Croix en Uret ved de nugsældende Toldsafter. Jeg tror derfor, at vi, hvis vi ikke kunne eller ville gjøre Noget for at fremme Forholdene paa Verne ved en direkte Hjælp, dog idetmindste skylde Planterne at sørge for, at der ikke begaaes Uretfærdigheder imod dem. Jeg skal altsaa gjerne stemme for Lovforslagets Fremme med al den Hurtighed, som er mulig, for at det kan komme til at gaa igjennem i denne Sessjon. — Jeg skal idøvrigt tillade mig en lille Bemærkning, som egentlig nærmest gjælder Formen af Lovforslaget. Dersom ærede Medlemmer ville se nærmere paa samme, da ville de bemærke, at dets §§ 1, 3 og 4 indeholde Bestemmelser, der alle gaa ud paa Forandringer i Toldloven. § 1 indeholder nemlig en ny Satz for Tolden, § 3 angaar, som af den ærede Finansminister oplyst, en Bestemmelse med Hensyn til Kreditoplaget, som blev forglemt, da Toldloven var for til Behandling, og § 4 indeholder endelig Bestemmelser om Forandring med Hensyn til Taraberegningen. Jeg for mit Vedkommende erkjender nu, at jeg ansker alle disse Forandringer, men jeg tror, at der vel kunde være givet dem en noget heldigere Form. Dersom man nemlig tager Toldloven af 4de Jult 1863 for sig, saa vil man se, at man der har benyttet den Form at opføre de forskellige Positioner i en Tarif med